

Tekenen in de tijd 9

22-28 september 2019

Zondag begonnen wij in het Huis van Dominicus de Vredesweek met een oecumenische viering. Naar aanleiding van enkele artikelen mijmert Erik Borgman over wat gelovig gezien aan vrede bijdraagt. En wat daarvan de betekenis is.

Afgelopen vrijdag was het een opmerkelijke kop in internet-krant *De Correspondent*: 'Het medicijn tegen road rage: behandel medeweggebruikers als geliefden'

<https://decorrespondent.nl/10528/op-de-weg-is-iedereen-een-hufter-behalve-jij/2312681590912-01ed5c0b>. Road rage is de Engelse aanduiding voor de agressie die veel automobilisten in de greep krijgt als zij de weg op gaan. Je moet ze niet als vijanden beschouwen, zegt een wijze rijinstructeur. Je moet ze zien als partners met wie je verkeer hebt. Liefdevol dus. Heb je vermeende vijanden lief! – mooie oproep aan de vooravond van de Vredesweek.

Correspondent Thalia Verkade suggereert in haar artikel dat omdat er een weg ligt, weggebruikers er alleen nog maar op gericht zijn hun bestemming te bereiken. Medeweggebruikers zijn daarbij hindernissen. Maar ga je ervan uit dat prettig en ontspannen rijden onderdeel van het doel is, dan is het slim te investeren in een goede verstandhouding met medeweggebruikers. Het sluit naadloos aan bij de boodschap van de parabel uit het evangelie van deze Vredeszondag: *wordt* geen vrienden met de mammon, maar *maak* vrienden met de mammon (Lucas 16,9). Want in Gods ogen gaat het niet om geld (mammon), maar om vriendschap.

Wat het *Correspondent*-artikel bepleit, komt opmerkelijk dicht bij de christelijke visie op het brengen van vrede. Een aan Franciscus van Assisi (1181-1226) toegeschreven gebed spreekt deze visie duidelijk uit:

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.
Laat mij liefde brengen waar haat heerst,
laat mij verzoenen wie in onmin leven,
laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,
laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,
laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt.

Probeer niet wat schaars is op anderen te veroveren, maar maak het door jouw bijdrage eraan tot overvloed: welwillendheid, betrokkenheid, vriendschap, liefde. Dan breekt de vrede uit.

Pax-medewerker Jan-Jaap van Oosterzee schrijft over de inzet voor vrede in een column op *Het Goede Leven*: <https://www.hetgoedeleven.nl/artikelen/228-vrede-laat-niemand-achter>. Dat de Nederlandse regering het te gevaarlijk vindt om kinderen op te halen van wie de ouders voor IS wilden vechten en die nu in kampen in Syrië vastzitten, zendt het signaal uit dat zij bij de verhoopde vrede wel gemist kunnen worden. Maar wat Jan-Jaap betreft, kan er bij vrede niemand worden achtergelaten.

Voor de vredesweekactiviteiten in Utrecht, zie <http://www.uplr.nl/2019/07/31/utrecht-vredesweek-2019/>

Ter ondersteuning van het vredeswerk organiseren de Nederlandse bisschoppen een gebedsestafette. Gedurende de vredesweek reist een kopie van het genadebeeld van Onze Lieve Vrouw van Fatima Nederland rond. Op donderdag 26 september is het in Utrecht. Om 18.30 uur wordt in de Vredeskapel bij de Sint Catharinakathedraal voor de vrede de rozenkrans gebeden en aansluitend om 19.00 uur de eucharistie gevierd.

Erik Borgman, lekendominicaan

voorzitter van de programmaraad van het Huis van Dominicus